

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 897

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 2 decembrie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 589 din 1 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 107, art. 108 lit. d) și art. 112 din Codul penal și ale art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală	2-6	845.	Combatere a Spălării Banilor nr. 663/110/76/2012 pentru aprobarea componentei Comisiei de autorizare a activității de schimb valutar
Decizia nr. 648 din 13 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ	6-8	— Ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice privind aprobarea reglementării tehnice „Normativ pentru proiectarea, executarea și exploatarea instalațiilor de încălzire centrală (revizuire și comasare normativele I 13-2002 și I 13/1-2002)”, indicativ I 13-2015	11
Decizia nr. 671 din 20 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură penală	9-10	2.961. — Ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice privind stabilirea procedurii de efectuare a plății titlurilor devenite executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din cadrul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice — aparat central și unități subordonate	11-12
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
313. — Decizie privind eliberarea domnului George-Aurel Mircea, la cerere, din funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor	10	3.936. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind prospectele de emisiune a certificatelor de trezorerie cu discount și a obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii decembrie 2015	12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
182. — Ordin al președintelui Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor privind modificarea Ordinului viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, al ministrului administrației și internelor și al președintelui Oficiului Național de Prevenire și		3.988/C. — Ordin al ministrului justiției pentru modificarea Regulamentului de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 1.643/C/2015	13-15
			15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 589

din 1 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 107, art. 108 lit. d) și art. 112 din Codul penal și ale art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 107, art. 108 lit. d) și art. 112 din Codul penal și ale art. 598 lit. d) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Copos în Dosarul nr. 40.607/3/2014 al Tribunalului București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 158 D/2015.

2. La apelul nominal răspunde autorul excepției, prezent personal și asistat de avocat Corneliu-Liviu Popescu din cadrul Baroului București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul domnului avocat Corneliu-Liviu Popescu, care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate.

4. Cu privire la dispozițiile art. 107, art. 108 lit. d) și art. 112 din Codul penal se arată că, potrivit art. 2 alin. (1) din Codul penal, măsurile de siguranță sunt sancțiuni de drept penal și că raportul dintre fapta prevăzută de legea penală și infracțiune, așa cum aceasta din urmă este definită la art. 15 alin. (1) din Codul penal, este un raport gen-specie. Se observă că dispozițiile art. 44 alin. (9) din Constituție fac referire la bunuri destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni, și nu din orice fapte prevăzute de legea penală, atunci când prevede cu privire la confiscare. Or, prevederile art. 112 din Codul penal permit confiscarea specială în cazul săvârșirii unor fapte prevăzute de legea penală, situându-se, în acest fel, sub standardul de protecție constituțională prevăzut prin dispozițiile art. 44 alin. (9) din Legea fundamentală și venind, prin urmare, în contradicție cu acestea.

5. Referitor la prevederile art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, se susține că acestea sunt discriminatorii sub aspectul accesului la justiție. Se arată că art. 598 din Codul de procedură penală permite formularea unei contestații la executare în condițiile în care prin aceasta se solicită micșorarea unei pedepse, iar art. 600 din același cod permite promovarea aceleiași căi extraordinare de atac pentru a solicita micșorarea unei obligații civile. Măsurile de siguranță însă nu pot face obiectul unei contestații la executare. Se subliniază că cele mai grave dintre sancțiunile prevăzute de Codul penal sunt pedepsele, iar cele mai puțin grave sunt obligațiile civile, între acestea situându-se măsurile de siguranță, care nu sunt pedepse, dar sunt sancțiuni de drept penal. Se observă că atât pentru micșorarea pedepselor, cât și pentru reducerea obligațiilor civile legiuitorul permite promovarea contestației la executare, în timp ce, în scopul micșorării măsurilor de siguranță, nu este permisă folosirea acestei căi extraordinare

de atac. În consecință, se solicită Curții Constituționale pronunțarea unei soluții interpretative, prin care instanța de contencios constituțional să constate că prevederile art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care acestea permit formularea de contestații la executare și atunci când se invocă o cauză de stingere sau de micșorare a unei măsuri de siguranță.

6. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 107, art. 108 lit. d) și art. 112 din Codul penal și de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală.

7. În ceea ce privește prevederile art. 107, art. 108 lit. d) și art. 112 din Codul penal, se arată că autorul excepției de neconstituționalitate a fost condamnat pentru mai multe infracțiuni de evaziune fiscală și obligat la despăgubiri civile către Agenția Națională de Administrare Fiscală, pentru o parte dintre aceste infracțiuni fiind dispusă încetarea procesului penal și confiscarea unor sume de bani. În aceste condiții, se susține că este neîntemeiat argumentul conform căruia în prezenta cauză s-a dispus încetarea procesului penal pentru o faptă prevăzută de legea penală și nu pentru o infracțiune, atâta vreme cât în cauză s-a exercitat urmărirea penală, s-a pus în mișcare acțiunea penală, a avut loc o judecată, cu atât mai mult cu cât prescripția înlătură doar răspunderea penală și nu caracterul penal al faptei. Prin urmare, în cazul în care intervine prescripția răspunderii penale și se pronunță o soluție de încetare a procesului penal, și nu de achitare, fapta este și rămâne infracțiune, continuând să fie prevăzută de legea penală, nejustificată, săvârșită cu vinovăție, imputabilă făptuitorului, doar că, din cauza trecerii timpului, legiuitorul a înțeles să nu îi mai aplice acestuia o pedeapsă. Se arată că, prin urmare, și în prezenta cauză s-a dispus confiscarea specială pentru săvârșirea unei infracțiuni, și nu pentru săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, așa cum susține autorul excepției.

8. Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, se observă că, într-adevăr, măsurile de siguranță sunt dispuse pentru înlăturarea unei stări de pericol sau pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și că, referitor la măsura confiscării speciale, art. 574 din Codul de procedură penală reglementează executarea acestei măsuri. Se susține că norma anterior referită se completează cu dispozițiile legale referitoare la contestația la executare. Se mai arată că confiscarea presupune luarea unui bun din proprietatea făptuitorului și trecerea sa în proprietatea statului, iar atunci când măsura analizată este dispusă printr-o hotărâre definitivă, aceasta dă naștere unui drept de creanță în favoarea statului. Prin urmare, tot ceea ce ține de punerea în executare a acestei măsuri de siguranță se soluționează conform dispozițiilor legale referitoare la punerea în executare a obligațiilor civile, specifice laturii civile a procesului penal; aceasta deoarece procesul penal nu se caracterizează printr-o latură penală, una civilă și una a măsurilor de siguranță, ci doar prin latura penală și prin cea civilă. Se susține că formularea

unei contestații la executare cu privire la stingerea sau la micșorarea despăgubirilor impuse printr-o hotărâre definitivă ar fi de natură să afecteze autoritatea de lucru judecat a acestora, observație care este valabilă și pentru confiscarea specială. Se opinează că ceea ce s-ar putea invoca pe calea contestației la executare ar fi plata unei părți din suma de bani sau plata sumei de bani la care este obligat autorul infracțiunilor, drept cauză de stingere sau micșorare a măsurii de siguranță criticate, aspecte ce țin de executarea acestei măsuri. Se apreciază că autorul excepției încearcă prin raționamentul expus să folosească o cale de atac deghizată sub forma contestației la executare, prin care să înfrângă autoritatea de lucru judecat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

9. Prin Încheierea din 20 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 40.607/3/2014, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 107, art. 108 lit. d) și art. 112 din Codul penal și ale art. 598 lit. d) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Gheorghe Copos într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare formulate conform art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, în condițiile în care, în cauza dedusă judecătii, a fost constatată prescripția specială a faptelor comise și a fost luată față de autorul excepției măsura confiscării speciale, contestație prin care se solicită reducerea cuantumului măsurii confiscării speciale.

10. În motivarea excepției de neconstituționalitate, referitor la art. 107, art. 108 lit. d) și art. 112 din Codul penal, ce reglementează măsura confiscării speciale, se susține că sintagma „*faptă prevăzută de legea penală*” din cuprinsul acestora este de natură a contraveni dispozițiilor art. 44 alin. (9) din Constituție, care prevăd posibilitatea confiscării, în condițiile legii, doar a bunurilor destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni sau contravenții, nu și din alte fapte prevăzute de legea penală.

11. În ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, se susține că acestea încalcă dreptul de acces liber la justiție și dreptul la un proces echitabil al persoanelor cărora le-au fost aplicate prin hotărâri judecătorești doar măsuri de siguranță, întrucât nu le dă și acestora posibilitatea de a formula contestație la executare împotriva hotărârilor în cauză, limitând sfera de aplicare a instituției anterior referite la hotărârile judecătorești prin care sunt aplicate pedepse. Se susțin, totodată că textul criticat creează discriminare între persoanele cărora le-au fost aplicate pedepse penale, care au dreptul de a promova contestație la executare, și cele cărora le sunt aplicate doar măsuri de siguranță, care nu beneficiază de acest drept.

12. **Tribunalul București — Secția I penală** arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Cu privire la dispozițiile art. 107, art. 108 lit. d) și art. 112 din Codul penal se susține că, potrivit art. 44 alin. (9) din Constituție, bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni pot fi confiscate în condițiile legii; or, textele criticate prevăd tocmai aceste condiții legale, fără a încălca prevederile normei constituționale invocate.

13. Referitor la dispozițiile art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, se arată că dispunerea unei măsuri de siguranță nu este echivalentă cu dispunerea unei pedepse penale și nu este întotdeauna consecința unei astfel de pedepse, măsurile de siguranță putând fi dispuse și față de persoane care au săvârșit fapte prevăzute de legea penală care nu constituie infracțiuni. Se susține că, pentru acest motiv, persoanele cărora li s-au aplicat pedepse penale nu se află în

aceeași situație juridică cu cele cărora li s-au aplicat doar măsuri de siguranță, astfel încât nu poate fi reținută încălcarea prin textul criticat a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală. Se arată, de asemenea, că persoanele cărora nu le-au fost aplicate pedepse penale au posibilitatea de a formula contestație la executare conform prevederilor art. 598 alin. (1) lit. a)–c) din Codul de procedură penală. Se observă că dispozițiile art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală sunt în acord cu normele de drept penal substanțial ce reglementează amnistia, prescripția, grațierea, acestea neproducând efecte asupra măsurilor de siguranță.

14. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, susținerile reprezentantului autorului excepției, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, conform încheierii de sesizare, dispozițiile art. 107, art. 108 lit. d) și art. 112 din Codul penal și ale art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală. Din analiza excepției de neconstituționalitate Curtea constată că autorul critică, în realitate, prevederile art. 107, art. 108 lit. d) și art. 112 din Codul penal, cu referire la sintagma „*faptă prevăzută de legea penală*”, și dispozițiile art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, cu referire la cuvântul „*pedepse*”. Textele criticate au următorul cuprins:

— Art. 107 din Codul penal: „(1) *Măsurile de siguranță au ca scop înlăturarea unei stări de pericol și preîntâmpinarea săvârșirii faptelor prevăzute de legea penală.*”

(2) *Măsurile de siguranță se iau față de persoana care a comis o faptă prevăzută de legea penală, nejustificată.*

(3) *Măsurile de siguranță se pot lua și în situația în care făptuitorului nu i se aplică o pedeapsă.”;*

— Art. 108 lit. d) din Codul penal: „*Măsurile de siguranță sunt: [...] d) confiscarea specială [...]*”;

— Art. 112 din Codul penal: „(1) *Sunt supuse confiscării speciale:*

a) *bunurile produse prin săvârșirea faptei prevăzute de legea penală;*

b) *bunurile care au fost folosite, în orice mod, sau destinate a fi folosite la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, dacă sunt ale făptuitorului sau dacă, aparținând altei persoane, aceasta a cunoscut scopul folosirii lor;*

c) *bunurile folosite, imediat după săvârșirea faptei, pentru a asigura scăparea făptuitorului sau păstrarea folosului ori a produsului obținut, dacă sunt ale făptuitorului sau dacă, aparținând altei persoane, aceasta a cunoscut scopul folosirii lor;*

d) *bunurile care au fost date pentru a determina săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală sau pentru a răsplăti pe făptuitor;*

e) *bunurile dobândite prin săvârșirea faptei prevăzute de legea penală, dacă nu sunt restituite persoanei vătămate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia;*

f) bunurile a căror deținere este interzisă de legea penală.

(2) În cazul prevăzut în alin. (1) lit. b) și lit. c), dacă valoarea bunurilor supuse confiscării este vădit disproporționată față de natura și gravitatea faptei, se dispune confiscarea în parte, prin echivalent bănesc, ținând seama de urmarea produsă sau care s-ar fi putut produce și de contribuția bunului la aceasta. Dacă bunurile au fost produse, modificate sau adaptate în scopul săvârșirii faptei prevăzute de legea penală, se dispune confiscarea lor în întregime.

(3) În cazurile prevăzute în alin. (1) lit. b) și lit. c), dacă bunurile nu pot fi confiscate, întrucât nu aparțin infractorului, iar persoana căreia îi aparțin nu a cunoscut scopul folosirii lor, se va confisca echivalentul în bani al acestora, cu aplicarea dispozițiilor alin. (2).

(4) Dispozițiile alin. (1) lit. b) nu se aplică în cazul faptelor săvârșite prin presă.

(5) Dacă bunurile supuse confiscării potrivit alin. (1) lit. b)—e) nu se găsesc, în locul lor se confiscă bani și bunuri până la concurența valorii acestora.

(6) Se confiscă, de asemenea, bunurile și banii obținuți din exploatarea bunurilor supuse confiscării, precum și bunurile produse de acestea, cu excepția bunurilor prevăzute în alin. (1) lit. b) și lit. c).”;

— Art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală:
„(1) Contestația împotriva executării hotărârilor penale se poate face în următoarele cazuri: [...] d) când se invocă amnistia, prescripția, grațierea sau orice altă cauză de stingere ori de micșorare a pedepsei.”

18. Se susține că prevederile art. 107, art. 108 lit. d) și art. 112 din Codul penal contravin dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (9) referitor la dreptul de proprietate, iar cele ale art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală încalcă dispozițiile art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și ale art. 21 alin. (1) și (2) cu privire la liberul acces la justiție din Constituție.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că art. 44 din Constituție reglementează dreptul de proprietate privată, arătând că acesta, precum și creanțele asupra statului sunt garantate. În acest context, alin. (9) al aceluiași art. 44 reglementează una dintre garanțiile constituționale ale dreptului de proprietate privată, conform căreia confiscarea poate fi dispusă numai în condițiile legii asupra bunurilor destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții.

20. În aceste condiții, autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile art. 107 alin. (1) din Codul penal contravin dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (9), întrucât fac trimitere la fapte prevăzute de legea penală și nu doar la infracțiuni și contravenții, atunci când reglementează cazurile în care poate fi dispusă măsura confiscării speciale.

21. Prin infracțiune se înțelege, conform prevederilor art. 15 alin. (1) din Codul penal, fapta prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție, nejustificată și imputabilă persoanei care a săvârșit-o, acestea fiind, așa cum arată și denumirea marginală a articolului anterior referit, și trăsăturile esențiale ale infracțiunii.

22. Confiscarea specială reprezintă o sancțiune de drept penal, respectiv o măsură de siguranță, care constă în transferul silit și gratuit al dreptului de proprietate asupra unor bunuri din patrimoniul persoanei care a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, nejustificată, în patrimoniul statului, întrucât, având în vedere legătura acestor bunuri cu fapta săvârșită, deținerea lor în continuare de către persoana în cauză prezintă pericolul săvârșirii unor noi infracțiuni. Se deduce astfel intenția legiuitorului de a aplica măsura confiscării speciale și altor fapte

prevăzute de legea penală decât cele care constituie infracțiuni, intenție reglementată expres prin art. 107 alin. (2) din Codul penal. De asemenea, conform art. 107 alin. (3) din Codul de procedură penală, măsurile de siguranță se pot lua și în situația în care făptuitorului nu i se aplică o pedeapsă. O astfel de situație este și cea a intervenirii prescripției răspunderii penale.

23. Curtea constată că în prezenta cauză, conform Deciziei penale nr. 222/A din 4 martie 2014 a Curții de Apel București — Secția a II-a penală, pronunțată în Dosarul nr. 3.134/2/2009, autorul excepției a fost condamnat pentru săvârșirea, în concurs, a trei infracțiuni de înșelăciune și a două infracțiuni de evaziune fiscală, pentru cele dintâi instanța dispunând încetarea procesului penal, potrivit art. 17 alin. (2) și art. 18 din Codul de procedură penală, ca urmare a intervenirii prescripției speciale a răspunderii penale, conform art. 154 alin. (1) lit. d) și art. 155 alin. (4) din Codul penal. Prin aceeași decizie penală instanța a dispus măsura confiscării extinse și, în acest scop, menținerea măsurii sechestrului asigurator asupra bunurilor mobile ale autorului excepției, dispusă prin Ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție nr. 48/P/2006 din 17 iulie 2008, respectiv asupra unor sume de bani.

24. Prin urmare, faptele săvârșite de autorul excepției de neconstituționalitate sunt și rămân infracțiuni, iar soluția de încetare a procesului penal ca urmare a constatării prescripției răspunderii penale, cu consecința neaplicării unei pedepse, nu este de natură a o transforma pe aceasta într-o faptă prevăzută de legea penală ce nu constituie infracțiune. Pentru acest motiv, Curtea reține că autorul excepției de neconstituționalitate nu se află în ipoteza juridică invocată în susținerea excepției.

25. Potrivit art. 108 din Codul penal, măsurile de siguranță sunt obligarea la tratament medical, internarea medicală, interzicerea ocupării unei funcții sau a exercitării unei profesii, confiscarea specială și confiscarea extinsă. În privința obligării la tratament medical și a internării medicale, dispozițiile art. 109 și art. 110 din Codul penal prevăd că acestea pot fi dispuse până la însănătoșire sau până la obținerea unei ameliorări care să înlăture starea de pericol. Mai mult, art. 245 și art. 246 alin. (1)—(8) și, respectiv, art. 247 și art. 248 alin. (1)—(10) din Codul de procedură penală reglementează aplicarea cu caracter provizoriu a celor două măsuri pe parcursul desfășurării procesului penal, iar art. 246 alin. (9)—(12) și, respectiv, art. 248 alin. (11)—(13) din Codul de procedură penală prevăd cu privire la ridicarea lor. Referitor la interzicerea ocupării unei funcții sau a exercitării unei profesii, conform art. 111 alin. (2) din Codul penal, măsura de siguranță poate fi revocată la cerere, după trecerea unui termen de cel puțin un an, dacă se constată că temeiurile care au impus luarea ei au încetat.

26. În privința confiscării speciale și a confiscării extinse, dispozițiile penale și cele procesuale penale nu conțin norme care să reglementeze expres modalități de contestare a acestora nici pe parcursul desfășurării procesului penal și nici după rămânerea definitivă a hotărârii penale de condamnare.

27. Art. 598 alin. (1) din Codul de procedură penală reglementează cazurile în care se poate formula contestație împotriva executării hotărârii penale, respectiv: a) când s-a pus în executare o hotărâre care nu era definitivă; b) când executarea este îndreptată împotriva altei persoane decât cea prevăzută în hotărârea de condamnare; c) când se ivește vreo nelămurire cu privire la hotărârea care se execută sau vreo împiedicare la executare; d) când se invocă amnistia, prescripția, grațierea sau orice altă cauză de stingere ori de micșorare a pedepsei.

28. În cauză, autorul excepției invocă, pe baza art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, intervenirea prescripției speciale a răspunderii penale drept cauză de micșorare a măsurii de siguranță, criticând faptul că dispozițiile

procesul penal anterior arătate fac referire doar la cauzele de stingere sau micșorare a pedepsei, nu și a măsurilor de siguranță, fiind vizată în speță măsura confiscării speciale dispusă asupra unor sume de bani.

29. Referitor la această critică, Curtea constată că noțiunea de cauză de stingere sau de micșorare a pedepsei din cuprinsul art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală nu are în vedere o revizuire a cuantumului pedepsei dispus prin hotărâre judecătorească definitivă, deoarece aceasta ar echivala cu o încălcare a autorității de lucru judecat, ci micșorarea sau stingerea pedepsei astfel dispuse ca urmare a intervenirii unor cauze, cum este, cu titlu de exemplu, plata integrală sau parțială de către persoana condamnată a obligației stabilite în sarcina sa.

30. Pe de altă parte, Curtea reține că, potrivit art. 574 lit. d) din Codul de procedură penală referitor la executarea confiscării speciale și a confiscării extinse, atunci când confiscarea privește sume de bani ce nu au fost consemnate la unități bancare, judecătorul delegat cu executarea trimite o copie de pe dispozitivul hotărârii organelor fiscale, în vederea executării confiscării potrivit dispozițiilor privind creanțele bugetare. Potrivit dispoziției legale anterior citate, executarea confiscării speciale a sumelor de bani care nu au fost consemnate la unități bancare urmează a fi făcută de către organele fiscale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, conform Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care constituie, potrivit art. 2 alin. (2), procedura de drept comun pentru administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat, procedură care se completează, conform alin. (3) al aceluiași art. 2, cu prevederile Codului de procedură civilă. Așa fiind, executarea măsurii de siguranță a confiscării speciale, în situația invocată de autorul excepției, se realizează potrivit dispozițiilor cap. VIII din Codul de procedură fiscală, ce reglementează stingerea creanțelor fiscale prin executare silită.

31. Prin urmare, contestația la executarea măsurii de siguranță a confiscării speciale având ca obiect sume de bani neconsemnate la unități bancare poate fi formulată conform procedurii reglementate la art. 172 și următoarele din Codul de procedură fiscală, care, potrivit art. 2 alin. (3) din acest cod, se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la executarea silită. Rezultă că persoana interesată poate să formuleze contestație la executare împotriva măsurii de siguranță a confiscării speciale dispuse în condițiile din prezenta cauză și își va întemeia cererea pe dispozițiile art. 172 și următoarele din Codul de procedură fiscală, coroborate cu cele ale art. 712 și următoarele din Codul de procedură civilă.

32. Acest mecanism juridic, bazat pe dispozițiile Codului de procedură civilă, este de altfel justificat de caracterul patrimonial al măsurii confiscării, indiferent de natura bunurilor care fac obiectul acesteia, caracter rezultat din faptul că de natura confiscării este trecerea bunurilor supuse acesteia din proprietatea persoanei care a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală în proprietatea statului.

33. În sensul celor de mai sus, Curtea reține, de asemenea, că titlul V al părții speciale a Codului de procedură penală, intitulat „Executarea hotărârilor penale”, reglementează, la cap. II „Punerea în executare a hotărârilor”, punerea în executare a pedepselor principale (art. 555—561 din Codul de procedură penală), punerea în executare a pedepselor complementare (art. 562—565 din Codul de procedură penală), punerea în executare a măsurilor de siguranță (art. 566—574 din Codul de procedură penală), punerea în executare a altor dispoziții (art. 575—576 din Codul de procedură penală),

punerea în executare a amenzilor judiciare și a cheltuielilor judiciare avansate de stat (art. 577—578 din Codul de procedură penală) și punerea în executare a dispozițiilor civile din hotărâri (art. 579—581 din Codul de procedură penală). Cap. IV al aceluiași titlu, care prevede cu privire la contestația la executarea hotărârilor penale, conține dispoziții referitoare la promovarea contestației privind executarea dispozițiilor penale ale cauzei (art. 598—599 din Codul de procedură penală), la contestația privind executarea dispozițiilor civile (art. 600 din Codul de procedură penală) și la contestația privitoare la amenzile judiciare (art. 601 din Codul de procedură penală). Astfel, din interpretarea sistematică a dispozițiilor procesual penale mai sus enumerate, Curtea reține că contestațiile privind executarea măsurii de siguranță a confiscării se încadrează în categoria contestațiilor ce au ca obiect executarea dispozițiilor civile prevăzute la art. 600 din Codul de procedură penală.

34. În aceste condiții, Curtea constată că persoanele în privința cărora sunt pronunțate hotărâri penale definitive prin care nu sunt aplicate pedepse, dar este menținută măsura de siguranță a confiscării speciale, se află în situații juridice diferite de cele condamnate la pedepse penale definitive și care ar putea invoca o cauză de stingere sau de micșorare a pedepsei, conform art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală. Această diferență justifică reglementarea de către legiuitor a unui regim juridic diferit în privința posibilității de a contesta măsura de siguranță a confiscării speciale, față de cel al contestării executării hotărârilor penale sub aspectul pedepselor penale aplicate. Or, cu privire la principiul egalității în drepturi, prevăzut la art. 16 din Constituție, Curtea Constituțională a statuat în repetate rânduri în jurisprudența sa că principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectarea principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994).

35. Având în vedere aceste argumente, Curtea reține că textele criticate reprezintă opțiunea legiuitorului în acord cu politica penală a acestuia, exprimată în exercitarea atribuțiilor sale constituționale reglementate la art. 61 alin. (1) din Constituție și în marja de apreciere a acestuia, precum și o aplicare a dispozițiilor constituționale ale art. 129 care fac referire la „condițiile legii” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac.

36. Pentru aceleași motive, Curtea constată că textul criticat nu încalcă accesul liber la justiție al persoanelor interesate să promoveze contestație împotriva executării măsurii de siguranță a confiscării speciale atunci când aceasta este dispusă prin hotărâre penală definitivă. Pe de o parte, așa cum s-a arătat mai sus, persoanele în cauză au posibilitatea de a formula contestație la executare împotriva unor astfel de hotărâri, potrivit prevederilor art. 172 și următoarele din Codul de procedură fiscală și ale art. 712 și următoarele din Codul de procedură civilă.

37. În consecință, Curtea nu poate reține încălcarea prin textul criticat a dispozițiilor art. 21 din Constituție referitoare la accesul liber la justiție, acest drept putând fi exercitat prin aplicarea reglementărilor legale specifice măsurii ce urmează a fi executată.

38. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Copos în Dosarul nr. 40.607/3/2014 al Tribunalului București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 107, art. 108 lit. d) și art. 112 din Codul penal și ale art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința din data de 1 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 648

din 13 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Satu Mare în Dosarul nr. 957/83/2014 al Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 367D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 368D/2015—372D/2015, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 63/2011, excepție ridicată de Sindicatul Liber „Educația” Galați în Dosarul nr. 3.786/121/2014/a1 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și de Sindicatul Învățământ Brăila „Corneliu Gheorghe Caranica” în dosarele nr. 1.584/113/2014 și nr. 1.627/113/2014 ale Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, precum și de Sindicatul Liber din Învățământ Satu Mare în dosarele nr. 1.546/83/2014 și nr. 1.611/83/2014 ale Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării cauzelor.

7. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 368D/2015—372D/2015 la Dosarul nr. 367D/2015, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin Încheierea din 19 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 957/83/2014, **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantul Sindicatul Învățământului Preuniversitar Satu Mare, în calitate de reprezentant al membrilor săi, cu prilejul soluționării apelurilor împotriva unei sentințe pronunțate de Tribunalul Satu Mare într-o cauză având ca obiect un litigiu de muncă — cererea de acordare a unor drepturi bănești.

10. Prin încheierile din 17 februarie 2015, pronunțate în dosarele nr. 3.786/121/2014/a1, nr. 1.584/113/2014 și nr. 1.627/113/2014, **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Liber „Educația” Galați și Sindicatul Învățământ Brăila „Corneliu Gheorghe Caranica” cu prilejul soluționării apelurilor împotriva unor sentințe pronunțate de Tribunalul Galați și Tribunalul Brăila în cauze având ca obiect cererile de acordare a unor drepturi bănești.

11. Prin încheierile din 12 februarie 2015, pronunțate în dosarele nr. 1.546/83/2014 și nr. 1.611/83/2014, **Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Liber din Învățământ Satu Mare în cauze având ca obiect cererile de acordare a unor drepturi bănești.

12. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii susțin, în esență, că prin dispozițiile art. 1 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ a fost stabilită valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 pentru perioadele 1 ianuarie—31 martie 2008, 1 aprilie—30 septembrie 2008 și 1 octombrie—31 decembrie 2008. Prin Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, coeficientul de multiplicare 1,000 a fost majorat la valoarea de 400,00 lei pentru perioada 1 octombrie—31 decembrie 2008. Prin acte normative ulterioare, așa cum sunt Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/2008, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, Guvernul a încercat să diminueze această valoare, însă toate aceste ordonanțe au fost declarate ca fiind neconstituționale de către Curtea Constituțională. Prin urmare, a rămas aplicabilă valoarea stabilită de art. 1 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2008, așa cum a fost stabilită prin Legea nr. 221/2008. Ulterior, Guvernul a încercat încă o dată blocarea aplicării prevederilor Legii nr. 221/2008 prin dispozițiile art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010. Cu privire la aceste dispoziții de lege, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 877 din 28 iunie 2011, a arătat că „prin Decizia nr. 3 din 4 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 19 mai 2011, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursul în interesul legii care viza aplicarea dispozițiilor Legii nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, stabilind că acestea se aplică pe toată perioada cuprinsă între 1 octombrie 2008 și 31 decembrie 2009, astfel încât reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se va face pe coeficienții și salariul avut în plată la 31 decembrie 2009, stabilit în conformitate cu Legea nr. 221/2008, și nu cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009.” Prin Decizia nr. 11 din 8 octombrie 2012, Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat în același sens.

13. Prin Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar s-a prevăzut diminuarea veniturilor brute pentru întregul personal plătit din fonduri publice, dar fără modificarea coeficienților de calculare a salariilor de bază stabiliți de Legea nr. 221/2008. Ulterior, prin Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, salariile diminuate prin Legea nr. 118/2010 au fost majorate cu 15%.

14. Până la data pronunțării Deciziei Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011, ordonatorii de credite au aplicat în mod diferit legea, fie raportându-se la valoarea coeficientului de multiplicare stabilită prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, fie prin raportare la valoarea stabilită prin Legea nr. 221/2008. Pentru a uniformiza aplicarea a fost adoptată

Legea nr. 63/2011. Această lege ar fi trebuit să se raporteze la valorile rezultate din înmulțirea coeficienților de ierarhizare și de multiplicare prevăzuți de Legea nr. 221/2008, dar, contrar art. 1 alin. (5) din Constituție, s-a raportat la valorile stabilite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, astfel încât a rezultat o reducere a salariilor personalului didactic cu 25% față de prevederile Legii nr. 221/2008.

15. **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, câtă vreme legiuitorului îi aparține competența stabilirii sistemului de salarizare al personalului bugetar, iar în realizarea politicilor sale, raportat la condițiile economice și sociale existente la un moment dat, poate prevedea un regim salarial distinct pentru anumite categorii de bugetari. Legea nr. 63/2011 nu afectează drepturile salariale dobândite pentru o perioadă anterioară intrării sale în vigoare. Chiar Curtea Europeană a Drepturilor Omului a opinat în sensul că statul e în măsură să stabilească valoarea sumelor ce urmează a fi plătite angajaților săi din bugetul de stat, statul putând introduce, suspenda ori înceta plata unor astfel de sume prin modificări legislative. În acest sens amintește Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*. Reține că Legea nr. 63/2011 a fost adoptată tocmai pentru a fi realizată unificarea salarizării unei categorii profesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat.

16. **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că, prin adoptarea unei legi, nu este încălcat principiul supremației Constituției, consacrat de dispozițiile art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală. De asemenea, este dreptul legiuitorului să adopte măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economico-sociale existente. În ceea ce privește conținutul Legii nr. 63/2011, prin raportare la reglementările anterioare dispuse în materia salarizării personalului din învățământ, instanța judecătorească apreciază că acesta nu prezintă niciun viciu de neconstituționalitate.

17. **Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată, legiuitorul având atribuții constituționale de a reglementa modalitatea de salarizare a angajaților din învățământ.

18. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

19. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

20. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

21. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011.

22. Curtea observă că, deși Legea nr. 63/2011 reglementează salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ în anul 2011, având, așadar, aplicabilitate limitată în timp, potrivit Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității acesteia, întrucât actul normativ menționat produce efecte juridice în cauza în cadrul căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate. De altfel, aplicabilitatea Legii nr. 63/2011 a fost prelungită succesiv până la sfârșitul anului 2015.

23. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile Legii nr. 63/2011 contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) referitor la obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor.

24. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile Legii nr. 63/2011 au mai format obiect al controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici similare celor formulate în cauzele de față. În acest sens, sunt, de exemplu, Decizia nr. 623 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 13 ianuarie 2015, Decizia nr. 200 din 31 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 27 mai 2015, Decizia nr. 286 din 23 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 30 iunie 2015, Decizia nr. 355 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 30 iunie 2015, și Decizia nr. 563 din 16 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 615 din 13 august 2015.

25. Cu acel prilej, Curtea a statuat, în esență, referitor la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta sa referitoare la calitatea legii, că exigențele referitoare la previzibilitatea normelor juridice și protecția așteptărilor legitime ale cetățenilor nu sunt încălcate câtă vreme Legea nr. 63/2011 a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii profesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. În plus, Curtea a reținut că drepturile câștigate nu sunt cu nimic afectate prin reglementarea dedusă controlului de constituționalitate.

26. De asemenea, prin Decizia nr. 575 din 4 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011, Curtea s-a pronunțat în cadrul controlului a priori de constituționalitate asupra Legii privind încadrarea și

salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ (devenită Legea nr. 63/2011), reținând că legea a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii socioprofesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. Această lege temporară a fost promovată în scopul de a crea premisele necesare pentru ca statul să își îndeplinească obligațiile constituționale menționate, prin aplicarea măsurilor preconizate urmând să se asigure existența fondurilor necesare pentru ca întreg personalul din învățământ să își poată primi drepturile cuvenite, în aceleași condiții, fără discriminări.

27. Referitor la invocarea de către autorii excepției de neconstituționalitate a Deciziei Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 6 octombrie 2011, Curtea a reținut următoarele: considerentele rezultate din Decizia Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011 și din deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3 din 4 aprilie 2011 și nr. 11 din 8 octombrie 2012 nu pot fi aplicate *mutatis mutandis* la situația legislativă actuală, și anume la Legea nr. 63/2011, pentru că se referă la soluții legislative diferite. Deciziile pronunțate în cadrul soluționării unor recursuri în interesul legii reprezintă rezultatul unei activități de interpretare a legii, iar nu de legiferare, și își găsesc aplicabilitatea atât timp cât norma interpretată este în vigoare.

28. În final, Curtea a subliniat că, deși legiuitorul are dreptul, potrivit Legii fundamentale, de a reglementa salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar, iar Legea nr. 63/2011 a fost concepută ca o lege temporară (a cărei aplicabilitate a fost prelungită succesiv până la sfârșitul anului 2015), totuși, în activitatea de legiferare în această materie legiuitorul trebuie să țină seama că învățământul constituie prioritate națională, iar salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar trebuie să fie în acord cu rolul și importanța activității prestate.

29. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluțiile pronunțate de Curte prin deciziile mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Învățămintului Preuniversitar Satu Mare în Dosarul nr. 957/83/2014 al Curții de Apel Oradea — Secția I civilă, Sindicatul Liber „Educația” Galați în Dosarul nr. 3.786/121/2014/a1 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și de Sindicatul Învățămint Brăila „Corneliu Gheorghe Caranica” în dosarele nr. 1.584/113/2014 și nr. 1.627/113/2014 ale Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, precum și de Sindicatul Liber din Învățămint Satu Mare în dosarele nr. 1.546/83/2014 și nr. 1.611/83/2014 ale Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă și constată că prevederile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția I civilă, Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 671

din 20 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Laurențiu Boureanu în Dosarul nr. 4.295/1/2014 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 186D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, deoarece, prin critica formulată, autorul excepției solicită modul de interpretare și de aplicare a dispozițiilor legale criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința nr. 34 din 19 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 4.295/1/2014, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Laurențiu Boureanu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de strămutare a unui dosar al cărui obiect l-a constituit o plângere formulată împotriva unei soluții de clasare.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că prevederile legale menționate sunt neconstituționale, deoarece, dacă strămutarea este admisibilă în cursul judecării unei cauze, atunci aceleași rațiuni sunt valabile și cu privire la necesitatea strămutării unei cauze în cursul procedurii de cameră preliminară. Procesul echitabil presupune și imparțialitatea judecătorului, respectiv încrederea că raționamentul acestuia nu este afectat de elemente exterioare cum sunt calitatea părților sau împrejurările în care se judecă cauza. Or, arată autorul excepției, în situația în care fosta sa soție riscă excluderea din magistratură dacă va fi condamnată pentru săvârșirea unui infracțiuni intenționate, „suspiciunea rezonabilă” este în mod evident întemeiată și concretă și este evident că niciun coleg magistrat nu își va asuma responsabilitatea de a redeschide urmărirea penală.

6. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece dispozițiile criticate limitează posibilitatea părților de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces judecat de către o instanță imparțială.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două

Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 72 alin. (1) teza a doua cu denumirea marginală *Cererea de strămutare și efectele acesteia* din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: „*În cursul procedurii de cameră preliminară nu se poate face cerere de strămutare.*”

11. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în fapt, autorul acesteia a formulat la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov o plângere penală împotriva fostei sale soții (judecător în cadrul Curții de Apel Brașov) și împotriva unui funcționar public. Prin Ordonanța nr. 162/P/2014 din 2 septembrie 2009 s-a dispus clasarea cauzei, iar prin Ordonanța nr. 1.057/11/2/2014 din 12 decembrie 2014 procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Brașov a respins ca nefondată plângerea formulată împotriva ordonanței procurorului. Drept urmare, autorul excepției s-a adresat instanței de judecată cu o plângere împotriva soluției de clasare, dosarul fiind repartizat aleatoriu judecătorului de cameră preliminară.

13. Deoarece fosta sa soție este judecător în cadrul Curții de Apel Brașov și a activat inclusiv în cadrul secției penale, autorul excepției apreciază că acest fapt poate fi interpretat ca o suspiciune rezonabilă că imparțialitatea judecătorilor acelei curți este afectată, deoarece niciunul dintre judecătorii instanței respective nu își va asuma responsabilitatea de a infirma soluția de clasare și de a crea astfel premisele condamnării colegei lor pentru o infracțiune intenționată.

14. Sesizată cu cererea de strămutare astfel formulată, Înalta Curte de Casație și Justiție a respins-o ca inadmisibilă, deoarece o astfel de cerere nu este posibilă.

15. Or, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a fost invocată într-o cauză al cărei obiect îl constituie soluționarea unei plângeri formulate împotriva soluției de netrimitere în judecată dispuse de procuror, cauză care nu are în vedere procedura camerei preliminare la care fac trimitere dispozițiile legale contestate. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 342 din Codul de procedură penală, obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. Această procedură vizează atribuțiile judecătorului de cameră preliminară prevăzute la art. 54 lit. a) și b) din Codul de procedură penală.

16. Așa fiind, Curtea constată că interdicția formulării cererii de strămutare, prevăzută de art. 72 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură penală, vizează exclusiv procedura de cameră preliminară, respectiv procedura reglementată de art. 342—348 din Codul de procedură penală cuprinse în titlul II — Camera preliminară, iar nu procedura de soluționare a plângerilor împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimitere în judecată de către judecătorul de cameră preliminară prevăzută de art. 341 din Codul de procedură penală cuprins în titlul I — Urmărirea penală.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

17. În concluzie, ținând seama de exigențele art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 potrivit cărora instanța de contencios constituțional decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești care au legătură cu soluționarea cauzei, Curtea urmează a respinge prezenta excepție ca inadmisibilă, deoarece dispozițiile legale criticate fac trimitere la procedura camerei preliminare reglementată de art. 342—348 din Codul de procedură penală, prevederi care nu au legătură cu soluționarea cauzei în care a fost invocată, respectiv plângerea împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimitere în judecată reglementată de art. 340 și 341 din Codul de procedură penală.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Laurențiu Boureanu în Dosarul nr. 4.295/1/2014 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind eliberarea domnului George-Aurel Mircea, la cerere,
din funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului, Apelor
și Pădurilor**

Având în vedere demisia domnului George-Aurel Mircea, înregistrată la Cabinetul primului-ministru cu nr. 5/6.769 din 26 noiembrie 2015,

în temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul George-Aurel Mircea se eliberează, la cerere, din funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Sorin Sergiu Chelmu

București, 2 decembrie 2015.
Nr. 313.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI
OFICIUL NAȚIONAL DE PREVENIRE ȘI COMBATERE A SPĂLĂRII BANILOR

O R D I N

**privind modificarea Ordinului viceprim-ministrului,
ministrul finanțelor publice, al ministrului administrației
și internelor și al președintelui Oficiului Național de Prevenire
și Combatere a Spălării Banilor nr. 663/110/76/2012
pentru aprobarea componenței Comisiei de autorizare
a activității de schimb valutar**

În baza prevederilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare a Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.599/2008, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, al ministrului administrației și internelor și al președintelui Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor nr. 663/110/76/2012 pentru aprobarea componenței Comisiei de autorizare a activității de schimb valutar, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 28 mai 2012, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La articolul 1 alineatul (1), punctul 7 va avea următorul cuprins:**

„7. un reprezentant din cadrul Direcției supraveghere și control — membru”.

Art. II. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Oficiului Național de Prevenire
și Combatere a Spălării Banilor,
Neculae Plăiașu

București, 24 noiembrie 2015.
Nr. 182.

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

O R D I N

**privind aprobarea reglementării tehnice „Normativ pentru proiectarea, executarea și exploatarea
instalațiilor de încălzire centrală (revizuire și comasare normativele I 13-2002 și I 13/1-2002)”,
indicativ I 13-2015**

În conformitate cu prevederile art. 43 alin. (5) lit. a) din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, ale art. 2 alin. (3) și (4) din Regulamentul privind tipurile de reglementări tehnice și de cheltuieli aferente activității de reglementare în construcții, urbanism, amenajarea teritoriului și habitat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 203/2003, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Procesul-verbal de avizare nr. 9 din 3 iunie 2015 al Comitetului tehnic de specialitate nr. 10 „Instalații și echipamente aferente construcțiilor” și Procesul-verbal de avizare nr. 1 din 5 iulie 2015 al Comitetului tehnic de coordonare generală,

în temeiul prevederilor art. 10 din Legea nr. 10/1995, republicată, și ale art. 4 pct. II lit. e) și art. 12 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 1/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul dezvoltării regionale și administrației publice emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă reglementarea tehnică „Normativ pentru proiectarea, executarea și exploatarea instalațiilor de încălzire centrală (revizuire și comasare normativele I 13-2002 și I 13/1-2002)”, indicativ I 13-2015, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin¹ se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 897 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

¹ Ordinul și anexa se publică și în Buletinul Construcțiilor, editat de Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Construcții, Urbanism și Dezvoltare Teritorială Durabilă „URBAN — INCERC”.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 930/2002² pentru aprobarea reglementării tehnice „Normativ privind proiectarea și executarea instalațiilor de încălzire centrală, indicativ I13-2002” și Ordinul ministrului

lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 929/2002² pentru aprobarea reglementării tehnice „Normativ pentru exploatarea instalațiilor de încălzire centrală, indicativ I13/1-2002”, precum și orice alte dispoziții contrare își încetează aplicabilitatea.

Ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Sevil Shhaideh

București, 12 octombrie 2015.

Nr. 845.

² Ordinele ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 930/2002 și nr. 929/2002 nu au fost publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI, PROTECȚIEI SOCIALE ȘI PERSOANELOR VÂRSTNICE

ORDIN

privind stabilirea procedurii de efectuare a plății titlurilor devenite executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din cadrul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice — aparat central și unități subordonate

Având în vedere:

- prevederile art. 54 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47/2015 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2015 și unele măsuri bugetare, cu modificările ulterioare;
- prevederile art. 18 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 344/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, precum și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Prezentul ordin stabilește procedura de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din cadrul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice — aparat central și unități subordonate, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2014.

(2) Plata sumelor datorate în temeiul titlurilor executorii prevăzute de prezentul ordin, respectiv valoarea titlului executoriu, cuprinde atât sumele aferente drepturilor de natură salarială, cât și pe cele pentru plata dobânzilor și penalităților.

Art. 2. — Începând cu data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 47/2015 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2015 și unele măsuri bugetare, prin derogare de la termenul prevăzut la art. 35 alin. (5) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015,

precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, se plătește a patra tranșă din sumele prevăzute la art. 35 alin. (2)—(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Sumele care vor fi achitate conform eșalonării prevăzute la art. 2 se actualizează cu indicele prețurilor de consum stabilit de Institutul Național de Statistică.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 5. — Direcția resurse umane și Direcția generală planificare bugetară și management financiar din cadrul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice,

Claudia-Ana Costea

București, 27 noiembrie 2015.

Nr. 2.961.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**privind prospectele de emisiune a certificatelor de trezorerie cu discount și a obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii decembrie 2015**

În temeiul:

— art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare, al Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului privind operațiunile cu titluri de stat emise în formă dematerializată, aprobat prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2.509/2008, cu modificările și completările ulterioare, al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2012 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 12/2005 privind piața secundară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările ulterioare, și al Convenției nr. 184.575/13/2005, încheiate între Ministerul Finanțelor Publice și Banca Națională a României,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice în luna decembrie 2015 se aprobă prospectele de emisiune a certificatelor de trezorerie cu discount și a obligațiunilor de stat de tip benchmark, în valoare nominală totală de 2.700 milioane lei, la care se poate adăuga suma de 330 milioane lei din alocările sesiunilor suplimentare de oferte necompetitive organizate

exclusiv pentru instrumentele de tip benchmark, prevăzute în anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de trezorerie și datorie publică va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor publice,
Enache Jiru,
secretar de stat

București, 27 noiembrie 2015.
Nr. 3.936.

ANEXA Nr. 1**PROSPECT DE EMISIUNE
a certificatelor de trezorerie cu discount lansate în luna decembrie 2015**

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice în luna decembrie 2015, Ministerul

Finanțelor Publice anunță lansarea unei emisiuni de certificate de trezorerie cu discount, astfel:

Cod ISIN	Data licitației	Data emisiunii	Data scadenței	Nr. de zile	Valoarea emisiunii — lei —
RO1516CTN0L8	17.12.2015	21.12.2015	19.12.2016	364	500.000.000

Art. 2. — Valoarea nominală individuală a unui certificat de trezorerie cu discount este de 5.000 lei.

Art. 3. — Metoda de vânzare este licitația, care va avea loc la data menționată în tabelul de mai sus, iar adjudecarea se va face după metoda cu preț multiplu.

Art. 4. — Certificatele de trezorerie cu discount pot fi cumpărate de către dealerii primari, care vor depune oferte atât în cont propriu, cât și în contul clienților persoane fizice și juridice.

Art. 5. — (1) Ofertele de cumpărare sunt competitive și necompetitive.

(2) În cadrul ofertei de cumpărare competitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 5.1 la Normele Băncii Naționale a României nr. 2/2012 în aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2012 privind piața primară a

titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Numărul de tranșe valorice, la rate diferite ale randamentului, nu este restricționat.

(4) Ofertele de cumpărare necompetitive pot fi depuse de persoane fizice și juridice, cu excepția instituțiilor de credit, astfel cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari.

(5) În cadrul ofertei de cumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 4.1 la Normele Băncii Naționale a României nr. 2/2012, cu modificările și completările ulterioare. Se admit oferte de cumpărare necompetitive într-o pondere de 25% din totalul valorii aferente fiecărei emisiuni

anunțate. Oferta necompetitivă depusă de dealerul primar în contul unui singur client nu va putea depăși valoarea calculată prin aplicarea ponderii anterior menționate. Executarea acestora se va efectua la nivelul mediu ponderat al randamentului la care s-au adjudecat ofertele competitive.

(6) Fiecare tranșă a ofertei de cumpărare competitive sau necompetitive va fi de minimum 5.000 lei.

Art. 6. — Prețul și randamentul se vor determina utilizând următoarele formule:

$$P = \frac{1 - d \times r}{360}$$

$$Y = r/P,$$

în care:

P = prețul titlului cu discount, exprimat cu patru zecimale;

d = număr de zile până la scadență;

r = rata discountului, exprimată cu două zecimale;

Y = randamentul, exprimat cu două zecimale.

Art. 7. — (1) Ofertele de cumpărare se transmit la Banca Națională a României, ce acționează în calitate de administrator al pieței primare și secundare a titlurilor de stat și al sistemului

de înregistrare/depozitare, în ziua licitației, în intervalul orar 10,00—12,00.

(2) Ședința de licitație începe după încheierea orarului de transmitere a ofertelor de cumpărare specificat la alin. (1).

Art. 8. — Rezultatul licitației se va stabili în aceeași zi la sediul Băncii Naționale a României de către comisia de licitație constituită în acest scop și va fi dat publicității.

Art. 9. — Evenimentele de plată aferente certificatelor de trezorerie cu discount se gestionează în conformitate cu Regulile Sistemului de înregistrare și decontare a operațiunilor cu titluri de stat — SaFIR.

Art. 10. — Dacă data la care trebuie efectuată una dintre plățile aferente titlurilor de stat este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata se va face în următoarea zi lucrătoare, fără obligarea la dobânzi moratorii. Titlurile de stat care se regăsesc în această situație rămân în proprietatea deținătorului înregistrat și nu pot fi tranzacționate.

Art. 11. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

ANEXA Nr. 2

PROSPECT DE EMISIUNE

a obligațiunilor de stat de tip benchmark lansate în luna decembrie 2015

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice în luna decembrie 2015, Ministerul Finanțelor Publice anunță redeschiderea emisiunilor de

obligațiuni de stat de tip benchmark cu scadență la 3, 5, 7 și 10 ani și organizarea de sesiuni suplimentare de oferte necompetitive (SSON), astfel:

Codul ISIN*)	Data licitației	Data SSON	Data emisiunii	Data scadenței	Maturitate Nr. de ani	Maturitate reziduală Nr. de ani	Rata cuponului %	Dobânda acumulată — lei/titlu —	Valoarea nominală a licitației de referință — lei —	Valoarea nominală SSON — lei —
RO1418DBN040	3.12.2015	4.12.2015	7.12.2015	17.01.2018	3	2,12	3,25	144,25	600.000.000	90.000.000
RO1425DBN029	7.12.2015	8.12.2015	9.12.2015	24.02.2025	10	9,22	4,75	187,40	200.000.000	30.000.000
RO1522DBN056	10.12.2015	11.12.2015	14.12.2015	19.12.2022	7	7,02	3,50	172,60	300.000.000	45.000.000
RO1521DBN041	14.12.2015	15.12.2015	16.12.2015	22.03.2021	5	5,27	3,25	119,43	500.000.000	75.000.000
RO1519DBN037	21.12.2015	22.12.2015	23.12.2015	29.04.2019	3	3,35	2,50	81,28	600.000.000	90.000.000

*) În conformitate cu prevederile Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 2.231/2008 privind titlurile de stat ce urmează a fi tranzacționate și pe piața reglementată administrată de Societatea Comercială „Bursa de Valori București” — S.A., aceste serii se tranzacționează simultan pe piața secundară administrată de Banca Națională a României și pe piața reglementată administrată de Societatea Comercială „Bursa de Valori București” — S.A.

Art. 2. — Valorile nominale totale ale emisiunilor de obligațiuni de stat de tip benchmark pot fi majorate prin redeschideri ulterioare ale acestora.

Art. 3. — Valoarea nominală individuală a unei obligațiuni de stat de tip benchmark emise înainte de data de 1 octombrie 2013 este de 10.000 lei, ulterior acestei date valoarea nominală

individuală a noilor obligațiuni de stat de tip benchmark este de 5.000 lei.

Art. 4. — (1) Pentru obligațiunile de stat de tip benchmark redeschise, specificate la art. 1, dobânda (cuponul) se plătește la datele specificate în prospectele de emisiune aferente, după cum urmează:

ISIN	Ordinul privind prospectul de emisiune aferent emisiunii inițiale	Luna lansării
RO1418DBN040	1.344/02.10.2014	Octombrie 2014
RO1425DBN029	855/27.06.2014	Iulie 2014
RO1522DBN056	1.415/29.10.2015	Noiembrie 2015
RO1521DBN041	1.204/01.10.2015	Octombrie 2015
RO1519DBN037	1.004/28.08.2015	Septembrie 2015

(2) Dobânda se determină conform formulei:

$D = VN \cdot r / \text{frecvența anuală a cuponului (1)}$,

în care:

D = dobânda (cupon);

VN = valoarea nominală;

r = rata cuponului.

(3) Pentru licitațiile de referință, metoda de vânzare este licitația care va avea loc la datele menționate în tabelul de la art. 1, iar adjudecarea se va efectua după metoda cu preț multiplu. Cotația de preț va fi exprimată sub formă procentuală, cu patru zecimale.

(4) Pentru SSON, metoda de vânzare este subscripția, care va avea loc la datele menționate în tabelul de la art. 1, prețul de vânzare fiind prețul mediu de adjudecare stabilit în licitația de referință.

Art. 5. — (1) La licitația de referință, obligațiunile de stat de tip benchmark pot fi cumpărate de către dealerii primari, care vor transmite oferte atât în cont propriu, cât și în contul clienților, persoane fizice și juridice.

(2) În cadrul SSON, obligațiunile de stat de tip benchmark pot fi cumpărate exclusiv de dealerii primari, care vor transmite oferte în nume și cont propriu.

Art. 6. — La licitația de referință:

1. Ofertele de cumpărare sunt competitive și necompetitive.

2. În cadrul ofertei de cumpărare competitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 5.3 la Normele Băncii Naționale a României nr. 2/2012 în aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2012 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările și completările ulterioare.

3. Numărul cotațiilor de preț nu este restricționat.

4. Ofertele de cumpărare necompetitive pot fi depuse de persoane fizice și juridice, cu excepția instituțiilor de credit, așa cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari.

5. În cadrul ofertei de cumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 4.2 la Normele Băncii Naționale a României nr. 2/2012, cu modificările și completările ulterioare. Se admit oferte de cumpărare necompetitive într-o pondere de 25% din totalul valorii nominale totale a licitației de referință aferente fiecărei emisiuni anunțate. Oferta necompetitivă depusă de dealerul primar în contul unui singur client nu va putea depăși valoarea calculată prin aplicarea ponderii anterior menționate. Executarea acestora se va efectua

la nivelul mediu ponderat al prețului la care s-au adjudecat ofertele competitive.

6. Fiecare tranșă a ofertei de cumpărare competitive sau necompetitive va avea o valoare minimă egală cu valoarea nominală unitară aferentă fiecărui instrument emis.

Art. 7. — Pentru SSON:

1. Ofertele de cumpărare sunt necompetitive.

2. Ofertele de cumpărare necompetitive pot fi depuse exclusiv de dealerii primari, conform prevederilor din secțiunea a 2-a „Sesiunea de oferte necompetitive adresată dealerilor primari” a cap. III „Plasarea titlurilor de stat pe piața primară” din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 11/2012 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României.

3. În cadrul ofertei de cumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 4.3 la Normele Băncii Naționale a României nr. 2/2012, cu modificările și completările ulterioare.

4. Valoarea minimă a ofertei necompetitive transmise în cadrul SSON va fi egală cu valoarea nominală unitară aferentă fiecărui instrument emis, plafonul maxim fiind, după caz, cel prevăzut la art. 24 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 11/2012.

Art. 8. — (1) Ofertele de cumpărare se transmit la Banca Națională a României, ce acționează în calitate de administrator al pieței primare și secundare a titlurilor de stat și al sistemului de înregistrare/depozitare, în ziua licitației de referință, în intervalul orar 10,00—12,00, respectiv în ziua SSON în intervalul orar 10,00—11,00.

(2) Ședința de licitație începe după încheierea orarului de transmitere a ofertelor de cumpărare specificat la alin. (1).

Art. 9. — Rezultatele licitației de referință/SSON se vor stabili în ziua desfășurării, la sediul Băncii Naționale a României, de către comisia de licitație constituită în acest scop și vor fi date publicității.

Art. 10. — Evenimentele de plată aferente obligațiunilor de stat de tip benchmark se gestionează în conformitate cu Regulile Sistemului de depozitare și decontare a Instrumentelor Financiare — SaFIR.

Art. 11. — Dacă data la care trebuie efectuată una dintre plățile aferente titlurilor de stat este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata se va face în următoarea zi lucrătoare, fără obligarea la dobânzi moratorii. Titlurile de stat care se regăsesc în această situație rămân în proprietatea deținătorului înregistrat și nu pot fi tranzacționate.

Art. 12. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN

pentru modificarea Regulamentului de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 1.643/C/2015

Având în vedere propunerile procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție transmise prin Adresa nr. 3.564/C/1.384/VI-2/2015 privind modificarea unor prevederi ale Ordinului ministrului justiției nr. 1.643/C/2015 pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție, cu modificările ulterioare,

luând în considerare Hotărârea Plenumului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.103 din 27 octombrie 2015 prin care au fost avizate favorabil propunerile de modificare a Regulamentului de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție,

în conformitate cu dispozițiile art. 9 și 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 140 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. I. — Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 1.643/C/2015, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 21 mai 2015, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La articolul 4 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„c) Secția judiciară penală:

— Serviciul de reprezentare la Înalta Curte de Casație și Justiție I;

— Serviciul de reprezentare la Înalta Curte de Casație și Justiție II;

— Serviciul de reprezentare la alte instanțe;”.

Art. II. — Direcția Națională Anticorupție va duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. III. — (1) Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) La data intrării în vigoare, orice alte dispoziții contrare se abrogă.

Ministrul justiției,

Raluca Alexandra Prună

București, 24 noiembrie 2015.

Nr. 3.988/C.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 835887